

Theseus

geschreven van de 5^e klas
door

Jorda Bakker

Personen:

Aigeus	Kinderen van Athene
Priesteres	Ariadne
Aithra	de Minotaurus
Theseus	Dionysos
1e wachter	2e wachter
1e raadsman	Koor
2e raadsman	

Koor : Ver in het land van de Grieken,
in Athene Aigeus was koning.
Reeds oud en grijs werd de vorst toen,
maar nog had hij steeds genen zoon die
eens hem zou op kunnen volgen
als heerser daar over de mensen.

Groot was de smart van de koning
en ging toen naar 't Delphisch orakel.
Om bij Apollo te vragen,
de wil van de Goden te horen.
Troostvol was niet daar het antwoord,
dat 't Delphisch orakel hem gaf toen.

Priesteres : Gij, Aigeus, o koning,
hoe graag zoudt krijgen een zoon.
Beter doch waar het o koning,
dat u kreeg die nakoomling niet meer.
Want als dan die wordt geboren,
doet aan deez' zoon u de dood eens

Koor ; Triest door de spreuk van 't orakel
 verliet toen Aigeus Athene.
 Trok weg, naar and're streken,
 een vriend hem er onderdak bood daar.

Daar kreeg Aigeus een plan toen,
 te trouwen een meisje heel heimlijk.
 Stammen er zou zij van Pelops
 en weldra schenken een zoon hem.

Aigeus : Aithra, o vrouw die ik huwde,
 verlaten zo moet ik u weldra.
 Want in Athene daar wacht mij,
 een plicht die ik niet mag verzaken.
 Niet zal mijn zoon mij nog kennen,
 zijn afkomst geheim moet blijven.
 Tot dat hij groot is en waardig,
 en sterk om te went'len deez' steen om.
 Daar zal ik onder verbergen
 mijn schoenen, en schitterend, zwaard nu.
 Deez' zal hij dan mogen dragen,
 ten teken dat hij mijn zoon is.
 Zo naar Athene toe komen,
 waar ik als zijn vader zal wachten.

Koor : Weldra aanschouwde het daglicht,
 de zoon van Aigeus zo dierbaar.
 Theseus als naam hem gegeven,
 het lot van een held hem voorspeld werd.
 Monter de knaap zich bekwaamde,
 in strijden en werpen met speren.
 Vaardig ontwikkelt hij krachten,
 en Hercules gold hem als voorbeeld.
 Toen kwam de dag dat zijn moeder,
 de steen aan haar zoon wilde tonen.

Moeder Aithra : Theseus, mijn zoon toon uw krachten,
 en wentel de steen van zijn plaats weg.

Thans zult gij kennen uw vader,
 de koning wiens kroon gij zult erven.
 Ver in de stad van Athene,
 daar woont hij van koninklijk' bloede.
 Spoedt u nu snel naar Aigeus,
 O Theseus, het gaar u nu goed daar.

Theseus : Niet aan het zwaard of sandalen,
 herkent dan mijn vader mijn waarde.
 Doch ik zal daden verrichten,
 verdrijven het kwaad voor de mensen.

Koor : Theseus versloeg langs de wegen,
 zo dapper de dieren en reuzen.
 Kwam in Athene na tijden,
 alwaar aan zijn zwaard hij herkend werd.

Aigeus : Ach, welk een vreugd in mijn harte,
 te zien jou, o Theseus mijn zoon hier.
 Jij bent de grootste der helden,
 de smart in mijn hart is geweken.
 Kom in mijn burcht en gebruik daar,
 het feestmaal tot vreugde van allen.

1e wachter : Sire, zie daar op de golven,
 hoe nadert het onheil in schepen.
 Wraak eist wederom koning Minos,
 en haalt als tribuut onze kind'ren.
 Hoort hoe het volk staat te klagen,
 om Kretas afschuwlijke eisen.

Theseus : Wat heeft dit al te beduiden?
 Wie zegt mij wat hier aan de hand is?

1e raadsman : Zoon van Aigeus, hier treft ons,
 een lot dat gruwelijk wreed is.
 Lang reeds voor gij werd geboren,
 de zoon van vorst Minos hier toefde.
 Dood viel hij tijdens het jagen
 en boos was toen Minos van Kreta.

- Theseus : Hoe wordt het volk dan getroffen,
dat jammer en nood klinkt alom hier.
- 1e raadsman : Minos verlangt van Athene,
een offer dat zwaar is te dragen.
Iedere negen jaar komt hij,
en eist onze jeugd als tribuut op.
Dan zeven knapen en maagden
verdwijnen met hem mee naar Kreta.
Daar worden zij dan verslonden
een monster gebruikt hen als voedsel.
- Theseus : Welk grote ramp voor u allen,
te off'ren de kinderen een monster.
Stond er geen op van u mannen,
en streed voor verweer der onzaal'gen?
- 2e raadsman : Geen van hen kwam er ooit weer uit,
de gangen waar huist Minotaurus.
Stierkoppig mens moet hij wezen,
verscholen in groot labyrinth daar.
- Theseus : Ik zal gaan mee heel vrijwillig,
met hen door het lot aangewezen.
Strijden wil ik voor die armen,
en slaan daar het monster teder.
- Aigeus : Blijf toch, mijn zoon bij uw vader,
en maak niet u zelf ongelukkig.
- Theseus : Vader, wees heus niet treurig,
want veilig keer straks ik weer tot u.
Vrij is de stad dan van Minos,
verlost zal men zijn van zijn eisen.
- Koor : Saam met de kind'ren vertrok hij,
op weg naar 't gevaarlijke Kreta.
Troost gaf hij nog aan Aigeus
en riep hem nog na, toen ten afscheid:
- Theseus : Zwart is het zeil bij vertrekken,
maar wit is het straks bij thuiskomst.

V

Teken dat ik nog zal leven,
en ziet u het reeds dan van verre.

Koor : Spoedig zij landden op Kreta,
de dochter van Minos verwacht hen.
Dan valt haar oog op de jongling,
die stralend en fier voor zich uitziet.
Zo Ariadne verloor toen,
haar hart aan de dappere held daar.
Liefde werd beiden geschonken,
door wens van Godin Aphrodite.

Ariadne : Jongling, het breekt mij het hart(e)
te weten dat gij gauw zult sterven.
Niemand die zal ooit ontkomen,
de greep van de Minotaurus.

heaeus : Vreest niet, gij dochter des konings,
verslaan zal ik zeker het monster.
Dan voer ik u Ariadne,
met mij mee als bruid naar Athene.

Ariadne : Ach, gij zult zeker verdwalen,
in gangen als doolhof gebouwd eens.
Neem toch mijn Theseus dit mede,
de wol zal u wezen een leiddraad.
Bindt deze vast bij de ingang,
en wikkel de wol langzaam af dan.
Zeus zal u mogen beschermen,
en geven de kracht om te strijden.

Koor : Dankbaar aanvaardde toen Theseus ,
de hulp welke Ariadne hem bood daar.
Zonder ook iets maar te vrezen,
betrad hij de weg in het duister.
Angstig wachtten daar buiten
de and'ren die vreesden voor Theseus.

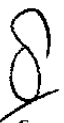
- 17
- Ariadne : O, hoor ik zwaarde-gekletter!
 en brullen het monster zo gruw'lijk;
 Bang is het mij om het hart(e),
 dat Theseus verliest deze krachttoer.
- Koor : Dan komt daar weer in het daglicht,
 de held langs de draad die hem leidde.
 Dood bracht hij aan Minotaurus,
 gered waren nu al de kind'ren.
 Zegen gaf Minos aan Theseus,
 en schonk hem zijn dochter als bruid toen.
 Eind was gekomen aan bloedschuld,
 Athene bevrijd van het noodlot.
 Storm joeg het schip toen naar Naxos,
 het eiland te midden der zeeën.
 Daar hoorde Theseus in dromen,
 Dionysos de God tot hem spreken.
- Dionysos : Laat Ariadne hier achter,
 want zij is tot vrouw mij verkoren.
- Koor : Zwaar was het hart van de jongling,
 gehoorzamen moest hij de Goden.
 Zonder zijn bruid moest hij varen,
 naar huis onder bittere tranen.
 Smart deed vergeten te wis'len,
 de zeilen van rouw voor de thuisvaart.
 Wit was 't wat hij beloofde,
 zijn vader als teken van leven.
- Aigeus : Dagen reeds tuur ik in verten
 en zie van mijn zoon nog geen teken.
 O, was hij maar hier gebleven,
 want bang is het mij om het hart(e).
- 2e wachter : Sire, daar ginds in de verte,
 ontdek ik een schip dat ons nadert.
- Aigeus : Ja, nu ontwaar ik oock zeker,
 hoe komt aan de kim in het zonlicht

: Statig een schip naar deez' streken,
hoe brandt mijn verlangen te weten,
Hoe is de kleur van de zeilen?
vertellend van dood of van leven?

2e wachter : Sire, ik zie nu de zeilen,
zo zwart als de nacht voor mijn ogen.

Aigeus : Zwart zeg je, hoe kan dat wezen
want zwart is de kleur van de doden!
Dood is mijn zoon dus op Kreta,
het lot heeft mij zwaar nu getroffen.
Wee mij die Theseus moet missen,
een ramp heeft zich hier nu voltrokken.
Dit is het eind van mijn leven,
voor mij is dit teken gekomen.
Theseus mijn zoon, ik wil sterven,
met jou wil ik gaan naar de doden.
Stort mij nu hier van de rotsen,
het einde op aard' van mijn leven.

Koor : Toen kwam het schip in de haven,
en bracht er de zoon van Aigeus.
Nauwelijks durfden te spreken
de mensen en melden de tijding.
Hoe had hij kunnen vergeten,
te wis'len de kleur van de zeilen.
Nu bracht hij dood aan zijn vader,
zoals eens 't orakel voorspelde.
Groot was de smart die hem vulde,
want dit had hij op zijn geweten.
Toch bleef voor hem in de toekomst
de dank van het volk van Athene
Vrij was de stad van de bloedschuld
het noodlot voor altijd verdreven.
Theseus zou koning nu worden,
regeren met wijsheid en voorspoed.

Gerda Boddeker